

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 261/03-6

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 17. decembra 2003 predbežne prerokoval sťažnosť M. S., bytom H., vo veci porušenia jeho základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov postupom Krajského súdu v Košiciach v konaní vedenom pod sp. zn. 15 Co 611/02, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť M. S. o d m i e t a z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti.

O d ô v o d n e n i e :

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 1. decembra 2003 doručené podanie M. S., bytom H., (ďalej len „sťažovateľ“), vo veci porušenia jeho základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov postupom Krajského súdu v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 15 Co 611/02.

Sťažovateľ namieta konanie sp. zn. 15 Co 611/02 o odvolaní proti rozsudku Okresného súdu v Michalovciach z 25. januára 2002 vydanému v konaní vedenom pod sp. zn. 11 C 889/00.

Ústavný súd zistil, že krajskému súdu došla vec 6. novembra 2002, ten nariadil dve pojednávania (2. júna 2003 a 29. septembra 2003), ktoré však boli odročené. Dňa 30. septembra 2003 bola vec na neverejnom zasadnutí senátu zrušená s tým, že ďalej bude konať Okresný súd Michalovce. Dňa 11. novembra 2003 bol spis vrátený Okresnému súdu Michalovce na ďalšie konanie. Znamená to, že v čase doručenia sťažnosti ústavnému súdu sa vec už na krajskom súde nenachádzala.

Ústavný súd každú sťažnosť predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti sťažovateľa podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) a zisťuje, či nie sú dané dôvody na jej odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Ústavný súd ako nezávislý súdny orgán ochrany ústavnosti poskytuje ochranu základnému právu na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov vtedy, ak bola na ústavnom súde uplatnená v čase, keď k porušeniu označeného práva došlo alebo porušenie v tomto čase ešte trvalo (I. ÚS 34/99, I. ÚS 29/02, III. ÚS 20/00, II. ÚS 55/02, II. ÚS 138/02, II. ÚS 139/02, II. ÚS 29/03). Zo zistenia na krajskom súde vyplynulo, že vec je od 11. novembra 2003 na Okresnom súde Michalovce, a teda k tvrdenému, resp. namietanému porušeniu sťažovateľom označeného základného práva v čase dourčenia sťažnosti ústavnému súdu už objektívne nemohlo dôjsť. Pretože v čase doručenia sťažnosti sťažovateľa ústavnému súdu bola už vec vrátená na ďalšie konanie Okresnému súdu Michalovce, ústavný súd odmietol sťažnosť sťažovateľa z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 17. decembra 2003